

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

M. M.

Ὁ τύπος τοῦ προπολεμικοῦ ζωρισμοῦ μὲ προτερήματα σπάνια, ἀνθένια ψυχῆ, σωφροσύνη ἀξιοθαύμαστη, σιλουέττα καὶ «στὺλ» μωδέθρον ἐξωτερικοῦ, λυγρὸν παρόδιον ἀνθος. Ὑπερκελετή μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν. Στὶς κοσμικὰς ἐμφανίσεις τῆς ἀβρά, σιμαπαθῆς, λεπτοτάτη, μὲ ἕφος ἴσως ἰστέρο τὸ δένον διασταζικό, ἀλλὰ βεβαίως πρωτιώτερον, σὲ σημείον νὰ ξεχωρᾷ ὡς ἀντίδρομος ἀπὸ τὸ οὐκίτρον θέαμα ποῦ παρουσιάζουν ἀρετὲς ἀπὸ τὶς συνομιλιὰς τῆς κοσμικῆς δεξ, συμπεριφερόμενα μ' ἐλευθερίαν ἀξιοθρήνητον. Χαρακτηριστικὸν τῆς μετριοφροσύνης τῆς ἀνωτέρω δοξ εἶνε ὅτι ἔχει εὐχάριστη καὶ γλυκεῖα φωνή, ἀλλὰ δὲν τραγουδεῖ ποτὲ σὲ κόσμια.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Χορευτικὴ μαστίχα σ' ἓνα μαγευτικὸ περιβόλα παρὰ τῆ ν. καὶ τῆ ν. Δημητριάδη.

— Τὸ θέαμα φαντασμαγορικό, κόσμια σκεπασμένα ἀπὸ ἀγνόλημα, τριαντάφυλλα ζίτρινα, ρόζ, κόκκινα.

— Βεράντες ἀνθοστόλιστες, δίου ἐχόμενεν ἡ νεολαία μὲ πολὺ κέφι ὑπὸ τοὺς ἦχους τζάζ, στὴν ὁποία κνηροχούσαν ἡ φουσαριόνηκες καὶ προσέδιδαν περισσώτερη ἐκφραση στὰ ταγχο.

— Διὸ «κροκὸς» τῆς Βόγκ αἱ δεξ Αἰλιαν καὶ Ντέπη Δημητριάδη, ἡ μία μὲ θαλασσιὰ μουσελίνα, στὴν ὁποία μόλις διεγράφοντο τὰ λουλούδια σὲ χροῖμα ρόζ—παστέλ καὶ ἡ ἄλλη μὲ τουαλέττα ποῦ ἀντιπροσώπευε τὴν τελευταία Παριζιάνικη μόδα ἀπὸ λινό σὲ γραμμὴ ἀριστοτογρηματικῆ.

— Παρενέθησαν ν. καὶ ν. Ζαοίρη, κομψότατον λευκὸν σύνολον, ν. καὶ ν. Τσιμακοπούλου, φέροντα ἐμπρομὴ κερφὲ, ν. καὶ ν. Ἀργυροπούλου, ν. καὶ ν. Μελά φέροντα τουαλέττα ποῦδ «σὶς».

— Μερικὰ σιλουέττα ποῦ θαυμάζονται γιὰ τὴν χορευτικὴν ἐπιδεξιότητά των, ἡ δις Λέλα Ἀθανασοῦλα —ἐκ Τεργέστης— ἐκτάκτως ἐλεγκάντικη σιλουέττα μὲ ζωρξέττα μπλέ—ροῦν καὶ μικρὴν βέστα κίτρινῆ, μικρὸ καπέλλο μπλοκσόν ἄσπρο, ἡ δις Αἰλιαν Δημητριάδη, ἡ δις Μικὲτ Ζαφειροπούλου μὲ ἄσπρο μεταξοτὸ πικὲ φόρεμα, ἡ δις Ἄλμα Φορέστη μὲ κίτρινη μουσελίνα ἐμπρομὴ καὶ καπέλλο μαῦρο, ἡ δις Μαίρη Δ. Ἀθανασοπούλου μὲ θαυμασιὸν φόρεμα καὶ κόκκινην βέστα—μπολερό, καπέλλο μεγάλο καστούρινο γχο ποῦ συνεπλήρωσε θαυμάσια τὸ καλλιτεχνικὸ σύνολον.

— Ὁ χορὸς παρετάθη μὲ πολὺ «ἀντροῖαν» μέχρι τοῦ μεσονυχτίου.

— Παρενέθησαν ἐπίσης ν. καὶ ν. Φορέστη, ὁ ν. Δ. Ζαφειροπούλου, ὁ ν. Νίσης Σκαναθῆς, ν. καὶ ν. Διαμαντοπούλου, ν. καὶ ν. Ἐμπεριώων, ἡ ν. καὶ δις Γεωργιάδη ποῦδ «σὶς» μὲ τουαλέττα μπλέ—λέν, ὁ ν. Ν. Γεωργιάδης, ὁ ν. Μιχ. Δημητριάδης, οἱ ν. ν. Δ. Ρόστοβιτς, Μελάς, Βασιλειάδης, Νεγρεπόντης, Ν. Φορέστης, Καλλέργης, Ἀργυρόπουλος κλπ.

— Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν πρόγευμα εἰς τὴν Γαλλικὴν Πρεσεβίαν πρὸς τιμὴν τοῦ Γάλλου Ναυάρχου.

— Παρενέθησαν ὁ ν. Α. Παπαναστασίου, ὁ Ναύαρχος καὶ ἡ ν. Γ. Πανά, ὁ Ναυτιλὸς Ἀζόλουθος καὶ ἡ ν. Κορλιάν, ν. καὶ ν. Μαζαβίση.

H MONTAIN

ΑΓΟΡΑΖΟΥΜΕ σὲ ἀπολύτως ἰκανοποιητικὰς τιμὰς παλαιὰ διάφορα βιβλία, παντὸς εἶδους καὶ πάσης γλώσσης, καθὼς καὶ δόκλιχρες βιβλιοθήκες. Γράψατε : «Μπουκέτο», Λέικα 7, Ἀθήνας.

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΞΕΝΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

—ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΙΝΑ

Ὅταν πεινᾶνε τὰ ζῶα τοῦ σταβίου, γρήγορα θὰ φτάσῃ ἡ πείνα καὶ μέσ' στὸ στάτι.

(Α γ γ λ ι κ ἦ)

Ποὺ πολλοὶ πεθαίνουν ἀπ' τὴν πολυφαγία, παρὰ ἀπὸ τὴν πείνα.

(Σ κ ω π σ ἔ ζ ι κ ἦ)

Ἡ πείνα εἶνε ἡ πιὸ νόστιμη σάλτσα τῶν φαριῶν.

(Γ ε ρ μ α ν ι κ ἦ)

—ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΣΙΜΟ

Ὅποιος πέφτει μονάχος του, ποτὲ του δὲν φρονᾷει.

(Τ ο υ ρ κ ι κ ἦ)

Καλύτερα νὰ πέσῃ ἀπ' τὸ παράθυρο, παρὰ ἀπὸ τὴν στέγη.

(Κ ι ν ἔ ζ ι κ ἦ)

Οἱ ψηλοὶ πύργοι πέφτουνε μὲ μεγαλιέτερο κρότο.

(Γ ι τ α λ ι κ ἦ)

Ὅσο πιὸ ψηλὸ τὸ δέντρο, τόσο πιὸ κακὸ τὸ πέσιμο.

(Γ ε ρ μ α ν ι κ ἦ)

Ποὺ γρήγορα πέφτει κανεὶς, παρὰ σκνώνεται.

(Α γ γ λ ι κ ἦ)

—ΓΙΑ ΤΟ ΓΕΛΙΟ

Ἄπ' τὰ πολλὰ τὰ γέλια καταλαβαίνει τὸν τρελλὸ καὶ τὸν ζουτό.

(Δ α τ ι ν ι κ ἦ)

Ὅποιος δὲν γελάει τὴν ἀγῆ, δὲν γελάει οὔτε τὸ γόμφα.

(Ε λ λ η ν ι κ ἦ)

Ὅποιος γελάει μὲ τοὺς ἀναειδῆς, γίνεται διουῖός τους.

(Κ ι ν ἔ ζ ι κ ἦ)

Ὅποιος γελάει τὴν Τετάρτη, μπορεῖ καὶ νὰ κλαίῃ τὸ Σάββατο.

(Γ α λ λ ι κ ἦ)

Κι' ὅταν γελάς κι' ὅταν στενάξεις, γέλιο καὶ στενάξις σιγά.

(Α γ γ λ ι κ ἦ)

Τὸ πολὺ τὸ γέλιο δὲν φανερώνει πολὺ μικρό.

(Γ α λ λ ι κ ἦ)

Ἄς εἴμ' ἐγὼ ζεστός κι' ἄς μὲ γελάει ὁ κόσμος.

(Π α ρ ο ι μ ῖ α τ ῶ ν Ἰ σ π α ν ῶ ν μ ε τ ρ ῶ δ ῶ ν)

Δὲν ὑπάρχει θέαμα ἀηδέστερο ἀπὸ ἓνα ἀναειδῆς γέλιο.

(Κ ἄ τ ο υ λ λ ο ς)

Τοῦ κλέφτη ἡ γυναῖκα δὲν γελάει συχνά.

(Γ ι τ α λ ι κ ἦ)

Τ' ἀδειανά μυαλὰ γελάνε δυνατά.

(Γ α λ λ ι κ ἦ)

ΔΙΑ ΜΙΑΝ ΠΤΩΧΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ

Τὸ «Μπουκέτο» οὐδέποτε σχεδὸν ἐνόησεν τοὺς ἀγαπητοὺς του ἀναγνώστας διὰ τὴν σὺλλογὴν ἐράνων πρὸς οἰκονδηπότε σκολόν. Κι' αὐτὸ, ὅχι ἀπὸ ἐλλειψιν πόνου καὶ εὐπλαχίας, ἀλλὰ διότι —κατὰ συμπτώσαν— ποτὲ δὲν αἰς ἔτιχε σχετικὴν προέτιμοσις.

Σήμερα, γιὰ πρώτη φορὰ, ἀπευθιθόμεθα στοὺς ἀγαπητοὺς καὶ συμπαινετοὺς ἀναγνώστας καὶ ἀναγνώστας μας καὶ ζητοῦμεν τὸν ὀβολὸν των διὰ γνοστήν μας πτωχὴν καὶ ἀποστάτετον οἰκογένειαν, ἡ ὁποία στερεῖται τῶν πάντων, καὶ αὐτοῦ ἀκόμα τοῦ τεμαζίου τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου.

Ἐμᾶστε βέβαοι πὸς οἱ καλοὶ καὶ πρόθυμοι ἀναγνώσται μας θὰ συγκατηθῶν καὶ θὰ σπεύσουν νὰ στείλουν στὸ «Μπουκέτο», ἔστω καὶ ἓνα γραμματόσημο δραχμῆς γιὰ τὴ πτωχὴ αὐτὴ οἰκογένεια.

Ἐκ προηγουμένων εισφορῶν Δο. 1379

Ἀνόνημος εἰς γραμματόσημα	» 5
Κωνστ. Δεϊμανσὸ	» 50
Κ. Δ. Σ.	» 50
Ἐμμ. Φραντζῆς (Βόλος)	» 5
Φωτεινὴ Βοννάτσου, Καζαμπλάκα γαλ. φρ.	50
Χρ. Σοφάρης	» σελήνια 2

